

ת"פ 51854/03/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד דוד ויסהאוז, הנאשם

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 51854-03-17 מדינת ישראל נ' ויסהאוז
בפני כב' השופט אילן סלע
בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
דוד ויסהאוז - הנאשם
ע"י ב"כ עו"ד שלום בן שבת

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד אריאלה נבון

הנאשם וב"כ עו"ד שלום בן שבת

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק") ועבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק.
2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 20.03.17 בשעה 16:30, בצומת הרחובות יפו ושרי ישראל (להלן: "הצומת") התקהלו מאות חרדים שהפגינו במקום והפרו את הסדר הציבורי. נטען כי הנאשם השתתף בהתפרעות זו ובמהלכה התקרב אל עבר סוס אשר על גבו היה רכוב שוטר בתפקידו כ"פרש". הנאשם הכה באגרופו מספר פעמים באגן האחורי של הסוס וכן הכה מכת אגרוף אחת ברגלו של הפרש. עוד נטען כי עובר למעשים אלו (כשככל הנראה הכוונה "לאחר מעשים אלו"), הנאשם החל להימלט מהזירה ופרש אחר אשר הבחין במעשיו של הנאשם כלפי חבירו דלק אחריו ועצר אותו לאחר מרדף קצר.
3. הנאשם כפר במיוחס לו. לדבריו הוא נכח בצומת בזמן בו התקיימה בו ההפגנה, אך הוא לא השתתף

בהתפרעות, לא התקרב לסוס ולא הכה שוטר או סוס. לטענתו, הוא אך עבר במקום על מנת לרכוש תרופה בבית מרקחת סמוך, שעה שבנו התינוק היה מצוי באותה עת בטיפול נמרץ בבית החולים שערי-צדק. הוא הוסיף כי לא נמלט ושוטר עצר אותו ללא סיבה.

המסכת הראייתית

4. המאשימה הצטיידה בעדויות השוטר עוזיאל (עוזי) מזרחי שהיה הפרש שלפי הטענה הוא וסוסו הוכו על ידי הנאשם (להלן: "השוטר עוזי"), השוטר אסף רפאלי (להלן: "אסף") אשר לפי הטענה הוא זה שהבחין בנאשם מכה את השוטר עוזי וסוסו, והשוטר פואד דבאח שביצע מספר פעולות חקירה בתיק ואף הוביל את הנאשם מהצומת לתחנת המשטרה, אך בסופו של יום לא היה בעדות זו האחרונה כדי לתרום דבר בעל חשיבות. מנגד הנאשם הצטייד בעדותו שלו.

5. השוטר עוזי סיפר בעדותו כי הגיע עם חבירו אסף לצומת בו התקיימה הפגנה המונית שכללה את חסימת הצומת והפרעה לתנועה. המשתתפים בהפגנה זרקו עליהם בקבוקים, צעקו לעברם קריאות שונות והתגרו בסוסים. תחילה סיפר כי במהלך ההפגנה הוא הרגיש שהסוס עליו רכב קפץ, אך בהמשך עדותו ציין כי הוא נתן דעתו על כך רק בדיעבד שעה שחבירו אסף שאל אותו אם הוא לא שם לב שהסוס שלו קפץ וסיפר לו כי הנאשם חבט בסוס ואף בו. אז הבין כי הקפיצה של הסוס קודם לכן הייתה בשל חבטות הנאשם בסוס.

6. השוטר אסף סיפר גם הוא בעדותו כי הגיע לצומת בו התקיימה הפגנה שמשותתפיה חסמו את הצומת ובשלב מסוים הם נתבקשו לפנות את ציר הנסיעה. לדבריו, ההפגנה הייתה פרועה, והתנגדות המשתתפים בה לוותה בזריקת חפצים, הקנטות וקללות כלפי השוטרים. לאחר פתיחת הצומת לתנועה, הוא והשוטר עוזי עמדו בצד הצומת, כשהוא ועוזי ישובים על סוסיהם, כשהוא עמד כ-5 מטרים מאחורי עוזי משמאלו.

7. בשלב מסוים, ניגש אחד המפגינים לסוס עליו רכב עוזי, מצד ימין של הסוס, והכה את הסוס בחלק האמצעי האחורי ובנוסף פגע ברגלו של עוזי. לאחר שנתן מספר אגרופים, חזר אותו מפגין במהירות לאחוריו. הוא זיהה אותו ועל כן התקרב אל עבר סוסו של עוזי, תחילה באיטיות על מנת שלא יזוהה, אך לאחר שהמפגין שהכה בעוזי ובסוס הבחין בו והחל במנוסה לכיוון תחנת "הטורים" של הרכבת הקלה, הוא דלק אחריו עם סוסו כשהוא שומר על קשר עין רציף עמו לכל אורך המרדף. בתחנה עמדה רכבת ואותו מפגין שברח ניסה לעלות עליה אך הדלתות נסגרו והוא נותר בחוץ. בשלב זה, ניסה אותו אדם לחזור לכיוון ההפגנה, אך הוא הדביק אותו ועצר אותו. נטען כי אותו מפגין שהכה את הסוס ואת עוזי ונעצר על ידו הוא הנאשם. אסף ציין כי המפגין שנעצר על ידו נשא שקית לבנה בידו והיה לו פצע בשפתו. הוא הזעיק כוחות רגליים שיבואו לסייע לו והם ליוו אותו עד הזינזאנה (כלי הרכב שנועד להובלת העצורים). מאוחר יותר הוא הגיע לזהות את הבחור שעצר בתחנת המשטרה והוא אכן זיהה אותו פעם נוספת, בין העצורים הרבים שהיו בתחנה, לפי הפצע בשפה.

8. בחקירתו הנגדית עומת השוטר אסף עם דבריו שהנאשם הכה באגרופיו את הסוס ואת השוטר עוזי. תחילה נשאל האם ייתכן שהנאשם בעט בסוס ולא הכה אותו באגרופיו והוא השיב בשלילה. כשנטען בפניו כי בדו"ח המעצר

(ת/3) הוא רשם שהנאשם בעט בסוס, הוא שלל שהוא רשם כן, ולאחר שהדו"ח הוצג בפניו טען כי אין זה כתב ידו. הוא אישר כי הפרטים האישיים שבדו"ח המעצר הם שלו והוא זה שרשם אותם אך לא את התוכן בסעיף 2 שבדו"ח המתייחס לסיבת המעצר. אם כי, למעשה הוא אישר שמי שמילא שורה זו בדו"ח עשה זאת על פי דבריו שלו. בשלב זה הוצג בפניו והוקרא לו הכתוב בדו"ח המעצר: "נתן מכות לפרש ובעיטות לסוס", אך הוא התעקש כי בדו"ח כתוב "נתן מכות לפרש ובעל הסוס" ולא כתובה המילה "בעיטות". רק לאחר מכן כשהבין שה"פרש" ו"בעל הסוס" הם היינו הך, הוא אישר כי אכן כתוב "בעיטות לסוס".

9. יצוין כבר עתה כי התנהלותו זו של השוטר אסף במהלך עדותו - גם מבלי להתייחס לטענה כי לא הוא רשם את המילים בדו"ח המעצר "נתן מכות לפרש ובעיטות לסוס" (שעה שאין מחלוקת כי פרטיו על גבי הדו"ח נרשמו על ידו ואף קיים דמיון בין פרטים אלו למילים האמורות), מצביעה על ניסיון להתנער מהרשום בבירור ובמפורש בדו"ח - כי הנאשם חשוד במתן "בעיטות" לסוס, גם בדרך של טענה בלתי אפשרית לפיה הכתוב בדו"ח הוא "בעל הסוס" - מתוך הבנה כי הדברים הרשומים אינם עולים בקנה אחד עם עדותו. ההתרשמות הייתה של מגמתיות מצדו של השוטר אסף גם במחיר טענה בלתי אפשרית בעליל ובנסיבות אלו לא ניתן לייחס מהימנות לדברי השוטר אסף, וודאי לא ברמה כזו הנדרשת לשם הרשעת הנאשם על פי עדותו היחידה של השוטר.

10. הנאשם סיפר בעדותו כי התקופה אליה מתייחס כתב האישום, הייתה תקופה קשה בחייו לאחר שנולד לו ילד עם בעיית נשימה. הילד היה מאושפז במשך כחודשיים במחלקת טיפול נמרץ בבית החולים "שערי צדק" (עובדות שנתמכו במסמכים רפואיים - נ/11), אך כעבוד כחודשיים הוא נפטר ממחלתו. בכל יום הוא היה לצד בנו עד השעה 13:00, וביום האירוע בשל פגישה עם רופא הומאופתי הוא נשאר בבית החולים מאוחר יותר. הוא נפגש עם הרופא בבית החולים בערך בשעה 15:30, והרופא שלח אותו, מצויד במרשם (ת/10), לבית מרקחת ספציפי ברח' יפו סמוך לצומת בה התרחשה ההפגנה על מנת לרכוש את התרופה. הוא עלה על קו מס' 39 ונסע לכיוון צומת הרחובות יפו ושרי ישראל. לאחר שהאוטובוס עמד כחצי שעה בפקק תנועה נוכח ההפגנה, הוריד הנהג את הנוסעים בתחנה מרכזית והוא צעד לכיוון בית המרקחת תוך שהוא חצה את האזור בו התקיימה ההפגנה. בהפגנה זו, לפי דבריו, לא היו שותפים אנשים מהמגזר אליו הוא מתייחס, שכן בהפגנה השתתפו אנשים מהזרם החרדי ליטאי ואילו הוא משתייך לזרם החסידי.

11. לפתע הוא הבחין באנשים הנסים מהמשטרה והוא ברח יחד עמם. אז נעצר על המדרכה ונלקח לתחנת המשטרה, שם נחקר ביחס להשתתפותו בהתפרעות בלבד מבלי שהוא ידע כי מייחסים לו עבירה נוספת. רק מאוחר יותר, ולאחר שכבר התייעץ עם עורך דין, נאמר לו כי הוא חשוד גם בתקיפת שוטר. בשלב זה כשהוא בחדר החקירות, נכנס השוטר אסף לחדר והחוקר שאל את אותו שוטר, בהתייחס אליו, האם זה האדם שנעצר על ידו והשוטר ענה "זה הוא, כן". הוא אישר כי היה לו פצע בשפתיו.

דין והכרעה

12. ראשית יצוין כי לא יכולה להיות מחלוקת כי האירוע שהתקיים בצומת במועד שבכתב האישום בא בגדר התפרעות כהגדרתה בחוק. עדויותיהם של השוטרים עוזי ורפאלי בעניין זה, בכלל זה אודות חסימת הצומת, השלכת בקבוקים לעבר השוטרים, התגרות בסוסים שלהם תוך קריאת קריאות גנאי לעברם, לא נסתרו, והדבר גם עלה מהודעות סממ"ר מרחב ציון שלמה טולדנו (נ/8) וקצין אח"מ מרחב ציון דורות בנאמו (נ/9). לצד זאת, גם אין מחלוקת

כי הנאשם נכח באזור ההתפרעות ונעצר לידה.

13. המחלוקת הינה אך בשאלות - האם הנאשם היה שותף להתפרעות זו או שהוא עבר במקום במקרה ולא נטל חלק בהתקהלות; והאם הוא זה אשר הכה בשוטר עוזי ובסוסו, ככל שהייתה הכאה שכזו. בעניין זה, העדות היחידה שיש בה כדי לבסס את הטענה שהנאשם היכה בסוס ובשוטר עוזי היא עדותו של השוטר אסף, שכן איש מלבדו לא ראה את הנאשם מכה בסוס או בשוטר אסף.

14. בחינת עדותו של השוטר אסף מעמידה קשיים רבים באופן שלא ניתן לסמוך עליה לביסוס הרשעה בפלילים, וודאי לא כעדות יחידה, הדורשת נקיטת זהירות מרבית. הדבר נכון כפי שיפורט להלן, הן ביחס לעצם אירוע הכאת הסוס והשוטר עוזי ובוודאי ביחס לזיהוי הנאשם, שכן לעניין זיהוי נאשם על ידי עדות יחידה נדרשת זהירות גדולה הרבה יותר.

ראשית באשר לאירוע עצמו.

15. בעדותו בבית המשפט טען השוטר אסף כי הבחין בנאשם כשהוא מכה 4-6 אגרופים בסוס ומכת אגרופ אחת ברגלו של השוטר עוזי. ואולם, תקיפת השוטר עוזי עצמו לא מצאה ביטוי בדו"ח הפעולה שרשם השוטר אסף לאחר האירוע (נ/4) בו ציין רק את הכאת הסוס. כשהופנה לכך בחקירתו הנגדית השיב כי "הבחור... ניגש, נתן אגרופים לסוס וליד הרגל של עוזי וזה תקיפת שוטר לכל דבר...". מכאן, כי גם השוטר אסף אינו סבור שהנאשם תקף את השוטר עוזי באופן ישיר, והוא היכה את השוטר עוזי "ליד" רגלו ולא ברגלו. ניסיונו להסביר סתירה זו בכך שהוא רואה את תקיפת הסוס כתקיפת השוטר לכל דבר ועניין, אין בה כדי להסביר מדוע בעדותו טען כעובדה שראה את הנאשם מכה גם ברגלו של השוטר עוזי שעה שהדבר לא היה כך.

16. גם עדותו של השוטר עוזי בבית המשפט, העלתה כי הוא לא הוכה ברגלו. השוטר עוזי ציין בחקירתו הראשית שעה שהוא סיפר על האירוע כי לא הרגיש דבר מלבד קפיצת הסוס לרגע, קפיצה שהוא לא ידע בזמן אמת למה לייחס אותה. וגם בהמשך לאחר שסיפר שהשוטר אסף ציין בפניו כי הבחין במפגין המכה בו ובסוס, הוא טען כי אז הבין את פשר קפיצת הסוס, אך לא טען כי נזכר במכה שקיבל בעצמו.

17. אכן בהודעה שמסר השוטר עוזי שעות לאחר האירוע (נ/1) הוא ציין כי לאחר שראה את השוטר אסף רודף אחר אדם כלשהו הוא הבין "שכנראה אותו אדם חבט בסוס שלי **ואולי** גם בי (ההדגשה אינה במקור - א.ס.) כי הרגשתי נגיעה ברגל...". ולאחר מכן ציין במפורש "הרגשתי חבטה ברגל ימין". ואולם בהודעה נוספת שמסר במשטרה 3 ימים מאוחר יותר (נ/2) ציין במפורש כי אינו זוכר שקיבל מכה כלשהי, וכך גם עלה כאמור בעדותו בבית המשפט.

18. המסקנה היא אפוא, כי השוטר עוזי לא הוכה כלל ברגלו, והניסיונות של השוטרים לייחס לו זאת במסגרת עדותם, גם כאשר השוטרים עצמם לא טענו בזמן אמת כי השוטר עוזי הוכה ברגלו, מקשה על ייחוס מהימנות לעדותם באופן שניתן להשתית עליהן הרשעה בפלילים. לכך מתווספת עדותו הבעייתית של השוטר אסף באשר לרשום בדו"ח המעצר בדבר בעיטות שניתנו לסוס כפי שפורט בסעיף 9 לעיל.

גם באשר לזיהוי הנאשם קיימים קשיים משמעותיים בעדותו של השוטר אסף.

19. למעשה, השוטר אסף טוען כי רדף אחרי מי שלדבריו הכה את השוטר עוזי וסוסו והיה עמו בקשר עין רצוף עד מעצרו. אין מחלוקת כי השוטר אסף ליווה את האדם שעצר רק עד לרכב שהוביל את העצורים לתחנת המשטרה, ואין מחלוקת כי באירוע נשוא כתב האישום נעצרו קרוב ל-30 חשודים שהובאו לתחנת המשטרה (נ/3). מאוחר יותר בתחנת המשטרה זיהה השוטר אסף את הנאשם כמי שנעצר על ידו. מנגד, הנאשם כופר בכך שנעצר על ידי השוטר אסף. השאלה היא האם אכן יש לסמוך על זיהוי הנאשם על ידי השוטר אסף בתחנה כמי שנעצר על ידו במהלך ההתפרעות.

20. למעשה, בשום שלב לא טען השוטר אסף כי הוא מזהה את הנאשם על פי מאפיינים של הופעתו, בכלל זה פרופיל הפנים שלו, ההליכה שלו, מבנה גופו וכיוצ"ב. הוא אף הודה כי הנאשם היה לבוש בלבוש חרדי בדומה לשאר העצורים. בעדותו בבית המשפט בתשובה לשאלת ב"כ המאשימה כיצד זיהה את הנאשם השיב כי הנאשם נשא שקית. רק לאחר שב"כ המאשימה העיר לו כי בחקירתו במשטרה ציין סימן זיהוי נוסף הוא השיב כי הוא זיהה אותו לפי פצע שהיה לו בשפתו.

21. די נהיר כי זיהוי נאשם בתוך קבוצה של אנשים הדומים בלבוש שלהם אך על סמך שקית המוחזקת בידו של הנאשם היא בעייתית, בפרט כאשר אין כל תיעוד ממעצרו של הנאשם על כך שהוא הגיע לתחנה בה נחקר כשהוא נושא שקית.

22. לצד זאת, זיהוי הנאשם על יסוד פצע נכיר בשפתו (כפי שניתן לראות בצילומים - ת/6), יש לראות בו זיהוי משמעותי. דא עקא, שב"כ הנאשם טען כי אזכור הפצע בשפה כסימן זיהוי הועלה על ידי השוטר אסף רק במסגרת הודעתו שניתנה ביום האירוע בשעה 22:44 (נ/7) לאחר שהנאשם הוצג בפניו בחדר החקירות בתחנה והוא נשאל האם זה מי שהוא עצר, כשעד לאותו זמן השוטר לא ציין פצע זה, ובכלל זה גם לא בהודעה שמסר מספר דקות קודם להודעה האמורה, בשעה 22:07 (נ/6), בה ציין כזיהוי הנאשם את היותו אוחז בשקית בידו בלבד. גם כשנשאל במפורש, במסגרת אותה הודעה (ראשונה), כיצד זיהה את הנאשם בתוך כל קבוצת החרדים ביניהם עמד השיב כי זיהה אותו על סמך השקית ביד ולא ציין דבר באשר לפצע בשפה. בנסיבות אלו נטען, בצדק, כי אין כל ראיה מזיהוי הפצע בשפה שכן ייתכן שהשוטר אסף העלה סימן זה רק לאחר שהבחין בנאשם בחדר החקירות.

23. אכן, השוטר אסף טען כי הדברים התנהלו באופן אחר וכי הנאשם לא הוצג בפניו לבדו, אלא שהוא זיהה אותו בתוך קבוצה גדולה של עצירים חרדים שנעצרו בהתפרעות. בעדותו בבית המשפט סיפר כי הוא הבחין בכל העצירים שהיו בחדר אחד והתפללו ואז זיהה את הנאשם בתוכם והצביע עליו. הוא שלל את הטענה כי הוא זיהה את הנאשם כשהוא הוכנס לחדר החקירות במהלך מסירת הודעתו והוא נשאל האם זה האדם.

24. ואולם, עיון בהודעתו של השוטר אסף מיום האירוע בשעה 22:44 (נ/7) מלמד כי גרסתו של הנאשם אודות הדרך בה הוא זיהה את השוטר אסף היא הנכונה, היינו שהחוקר הוא זה שהציג בפני השוטר אסף את הנאשם. בהודעה נרשם על ידי החוקר: "החשוד... זוהה על ידי והראיתי אותו לשוטר אסף רפאלי". טענת השוטר אסף כי הוא

זיהה את הנאשם בתוך קבוצת חשודים אינה עולה בקנה אחד עם המצוין בהודעתו ואין לה כל אסמכתא בחומר שהוגש.

25. בכך, לא רק שיש לגרוע עוד ממתימנות השוטר אסף, אלא שבנסיבות אלו, צודק ב"כ הנאשם כי קשה לסמוך על הטענה כי הנאשם זוהה על ידי השוטר אסף על בסיס הפצע בשפתו של הנאשם. העובדה כי עובר להצגת הנאשם על ידי החוקר בפני השוטר אסף (בהודעה משעה 22:07), הוא ציין כסימן זיהוי את השקית בלבד ולא את הפצע בשפה שהוא סימן זיהוי משמעותי הרבה יותר, והוא ציין את הפצע רק בהודעה המאוחרת יותר (משעה 22:44) לאחר שהוצג בפניו הנאשם (ורק הוא, בניגוד לדבריו, כאמור), מקימה יסוד של ממש לסברה כי סימן זה צוין רק לאחר שהשוטר אסף הבחין בפצע בחדר החקירות. וודאי שלא ניתן לבסס הרשעה על זיהוי מעין זה. גם העובדה שהאחרים שבאו במפגש עם הנאשם באותו יום בו הוא נעצר, ביניהם השוטר עוזי והשוטר דבאח, לא ידעו לומר כי זיהו עניין מיוחד אצל הנאשם ולא הזכירו את הפצע בשפה - מקשה על קבלת עדותו של השוטר אסף בעניין זה.

26. אכן, אפשר שישנם גם קשיים כלשהם בגרסת הנאשם, כאשר מחד בתשובתו לכתב האישום טען כי הוא לא נמלט, אלא ירד מהאוטובוס ואז תפס אותו שוטר ועצר אותו, כשלעומת זאת בעדותו ציין כי בדרכו מהאוטובוס לבית המרקחת הבחין בהרבה אנשים בבורחים מהמשטרה והוא ברח עמהם. ב"כ המאשימה גם הצביעה על סתירה בין דבריו בתשובה לאישום כי נעצר עם ירידתו מהאוטובוס לעומת דבריו בעדותו כי נעצר ליד בית המרקחת. ואולם דברים אלו ניתנים ליישוב באופן שהוא ירד מהאוטובוס ולאחר הליכה קצרה נעצר, וודאי כאשר הגרסה הראשונה לא נאמרה כמתן גרסה מפורטת כי אם כתשובה לאישום מפי הסניגור. יתרה מזאת, לו חפץ הנאשם לשקר הוא היה דבק בעדותו דווקא בגרסה שנמסרה בתשובה לכתב האישום ומרחיק עצמו מהמקום בו ארעה תקיפת הסוס והשוטר לפי עדותו של השוטר אסף, וודאי נוכח העובדה שעדותו נמסרה לאחר שמיעת עדויות השוטרים. כך או כך, איני סבור שיש בסתירות אלו כדי להביא לדחיית גרסתו והעדפת גרסת השוטר אסף על קשייה המפורטים. בוודאי, שמכלל ספק לא יצאנו. אני סבור גם שהעובדה שהוא ברח יחד עם ההמון הנס, כשאין מחלוקת כי הוא היה לבוש בלבוש חרדי דומה לזה של המפגינים, אין בה כדי ללמד על אשמתו, וניתן לקבל כי מדובר בתגובה סבירה בנסיבות העניין.

27. עוד יצוין כי בכל הנוגע להסברו של הנאשם באשר לנוכחותו במקום, התברר כי אכן מדובר בגרסת אמת. הנה כי כן, במכתב שכתב הרופא החתום על המרשם (נ/12) צוין על ידי הרופא כי הוא מאשר כי הנאשם ביקר במרפאתו ביום האירוע בשעות אחה"צ לשם קבלת טיפול בבנו שנפטר מספר ימים לאחר מכן, ובמסגרת ביקור זה נשלח הנאשם לרכוש תרופה בבית המרקחת ברח' יפו עבור בנו שהיה מאושפז במחלקת טיפול נמרץ. ב"כ המאשימה לא חלקה על האמור במכתב ואך ציינה כי אין מצוינת בו שעת הביקור. עם זאת, נוכח העובדה כי מצוין במכתב שהנאשם ביקר במרפאה בשעות אחר הצהריים, והאמור בו תואם את גרסתו של הנאשם בדבר שליחתו לרכישת תרופה עבור בנו בבית מרקחת ברחוב יפו, ונוכח שעת מעצרו של הנאשם, אני מקבל את גרסתו כי הגיע למקום באוטובוס מס' 39 המתין כחצי שעה בפקק ולאחר מכן צעד לכיוון בית המרקחת.

28. אכן, ייתכן באופן עקרוני כי אדם המזדמן למקום בשל סיבה אישית יצטרף להפגנה אליה נקלע במקרה. ואולם בנסיבות הספציפיות של מקרה זה, היינו אדם שבנו התינוק מאושפז במצב קשה במחלקת טיפול נמרץ, והוא נשלח במיוחד להביא תרופה עבורו, והוא נאלץ להתעכב בנסיעה נוכח ההפגנה, אין זה מתקבל על הדעת כי הוא יחליט להמשיך ולהתעכב בהפגנה שכלל לא תכנן להגיע אליה. כשמצטרפת לכך העובדה שלא נסתרה, כי הנאשם כלל אינו

נמנה על הזרם החרדי שהשתתף בהפגנה, ובעיקר נוכח הקשיים המשמעותיים בעדותו של השוטר רפאלי - הן אלו המתייחסים לתיאור האירוע והן אלו המתייחסים לזיהוי הנאשם, כאמור - שהיא העדות היחידה כנגד הנאשם, אני סבור כי למצער קיים ספק של ממש בייחוס המעשים שבכתב האישום לנאשם, ועל כן אני מזכה אותו מהמיוחס לו בכתב האישום.

29. בנסיבות אלו, אין צורך להידרש למחלוקת שנתגלעה בין הצדדים בשאלה האם ניתן לראות בהכאת הסוס כתקיפת שוטר. אציין רק, כי אין מחלוקת כי תקיפה יכולה להיעשות הן במישרין והן בעקיפין, ובנסיבות אלו ברי כי מקרים במסוימים יכולה גם הכאה של סוס עליו רוכב שוטר להיחשב כהכאת השוטר באמצעות הסוס (כך הוא למשל בפסק הדין אליו הפנתה ב"כ המאשימה - ת"פ (מחוזי-ים) 3062/02 **מדינת ישראל נ' רוזנטל** (פורסם בנבו, 17.10.02, שם "נגחה" הנאשמת באמצעות רכבה ברגליו האחוריות של סוס במטרה להפיל את הפרש מהסוס), אך אין בכך כדי לומר כי כל מכה בסוס תחשב בהכרח תקיפת השוטר בעקיפין, ויש לבחון כל מקרה ומקרה בנסיבותיו. כאמור, במקרה זה, אין צורך להכריע בשאלה זו.

סופו של יום וכאמור בפתיחה, אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, י' חשוון תשע"ח, 30 אוקטובר 2017, במעמד המתייצבים.